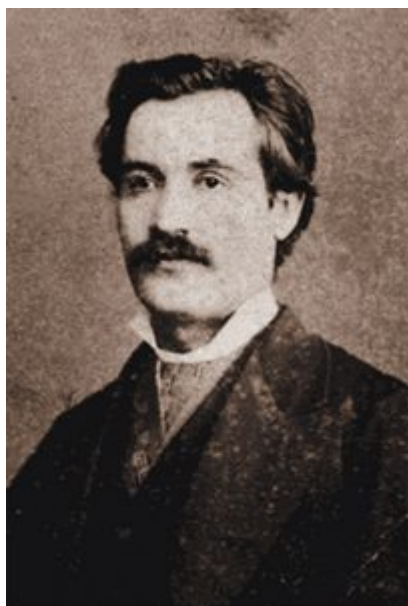

CONSPIRAȚIILE DIN CONSTANTINOPOL – de Mihai Eminescu

Acum de câteva zile s-au văzut lipite pe zidurile Constantinopolului placarde care provocau poporul să omoare pe Mahmud- Damat, socrul sultanului, învinuindu-l că voiește să facă pace și să vândă Turcia Rusiei. Mahmud-Damat învinui iarăși din parte-i pe exsultanul Murad că conspiră în contra fratelui său; în urma cărei acuzări sultanul Abdul-Hamid ordonă ducerea lui Murad în seraiul vechi. 40 de servitori ai exsultanului se împotrivesc la această măsură și fură sugrumați, deși gazetele turcești zic c-ar fi fost exilați. Într-adevăr exilați, dar din viață și fără întoarcere. De atunci ex-sultanul petrece în Top-Kapu, păzit ca un prizonier de stat, și viața sa se crede a fi în primejdie. În aceeași vreme au fost arestați o mulțime de partizani de ai lui Midhat Pașa. S-au făcut încercarea de-a învenina pe Mahmud-Damat, care a fost scăpat numai prin inteligența medicului său. Astfel mine și contramine se încrucișează în viața publică de la Cornul de Aur, turburarea populațiilor e foarte mare și crește prin vestea tendențioasă ce s-a răspândit că prorocul

s- ar fi arătat sultanului și i-ar fi poruncit să facă pace.

Sânt dar în Constantinopol două curente opuse, unul pentru pace, cellalt pentru război. Mahmud-Damat, care voiește mai cu seamă ca sultanul actual, ginerile său, să rămâie în locul pe care-l ocupă, pentru ca alături cu tronul ginerelei să-nflorească roiul de creaturi de serai ale socrului, ar voi într-adevăr pacea și spre acest scop cheamă din noaptea vremilor umbra prorocului si-i pune în gură porunca de a încheia pacea. Sigur însă că într-un oraș așa de mare ca Constantinopolul, unde se-nvârtește un amestec din toate popoarele Europei și din multe ale Asiei, lumina e prea mare pentru ca populațiunea de jos să mai creeze în aparițiunea prorocului. Deci sânt espicabile placardele îndreptate contra vieții lui Mahmud-Damat. Până când armatele turcești vor mai avea perspectiva unei împotiviri cu folos până atuncea gloatele fanatizate ale Bizanțului vor fi contra păcii.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 noiembrie 1877 – 15 februarie 1880

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Vol X

Mihai-Eminescu.Ro